

WYMAGANIA EDUKACYJNE

niezbędne do uzyskania poszczególnych śródrocznych i rocznych ocen klasyfikacyjnych
w technikum z przedmiotów Pracownia języków programowania

STOPIEŃ CELUJĄCY

Uczeń posiadał wiedzę obejmującą cały program nauczania w danej klasie, samodzielnie rozwiązuje problemy teoretyczne i praktyczne wykraczające poza wymagania programowe, zdobywa wiadomości i umiejętności znacznie wykraczające poza wymagania programowe, formułuje problemy i dokonuje analizy i syntezy nowych zjawisk, proponuje nietypowe rozwiązania, potrafi prezentować i udowodnić swoje zdanie używając odpowiedniej argumentacji będącej skutkiem nabytej samodzielnie wiedzy, aktualizuje na bieżąco wiedzę w procesie samodzielnego dokształcania się, prezentuje i uzasadnia własne poglądy.

STOPIEŃ BARDZO DOBRY

Uczeń sprawnie korzysta ze wszystkich dostępnych i wskazanych przez nauczyciela źródeł informacji, kojarzy fakty dotyczące zajęć edukacyjnych z innymi dyscyplinami naukowymi, wiąże poznane treści z życiem codziennym, rozwiązuje problemy i zadania dodatkowo stawiane przez nauczyciela, bezbłędnie posługuje się słownictwem używanym w naukach programistycznych, potrafi wyciągać logiczne wnioski w analizowanych problemach.

STOPIEŃ DOBRY

Uczeń dobrze posługuje się podstawowymi pojęciami i terminami z zakresu omawianych treści do wyjaśnienia wybranych zagadnień, określa różne związki i zależności między omawianymi zagadnieniami, potrafi zastosować wiedzę w typowych sytuacjach, umie samodzielnie rozwiązywać typowe zadania, a trudniejsze wykonuje pod kierunkiem nauczyciela.

STOPIEŃ DOSTATECZNY

Uczeń opanował częściowo wiadomości i umiejętności określone w programie danego semestru klasy, zna podstawowe fakty, definicje i pojęcia pozwalające mu na rozumienie najważniejszych zagadnień, poprawnie wyjaśnia podstawowe pojęcia z programowania, potrafi pod kierunkiem nauczyciela skorzystać z podstawowych źródeł informacji i wyciągnąć wnioski z pozyskanych informacji.

STOPIEŃ DOPUSZCZAJĄCY

Uczeń zna podstawowe pojęcia z programowania, odtwarza pamięciowo podstawowe informacje, potrafi wykonywać proste polecenia wymagające zastosowania podstawowych umiejętności przy pomocy nauczyciela, ma problemy w samodzielnym rozwiązywaniu typowych zadań teoretycznych czy też praktycznych, posiada wiedzę, która umożliwia mu kontynuowanie nauki w klasie programowo wyższej lub podjęcie pracy

STOPIEŃ NIEDOSTATECZNY

Uczeń nie opanował podstawowej wiedzy z zakresu zajęć edukacyjnych, błędnie analizuje dane pojęcia i terminy, nie potrafi rozwiązać problemów o podstawowym stopniu trudności nawet przy pomocy nauczyciela, braki te uniemożliwiają uczniowi dalszą kontynuację nauki w następnej klasie lub ukończenie szkoły.

ZASADY SPRAWDZANIA I OCENIANIA

Podstawą oceny jest zakres realizacji wymagań edukacyjnych określonych i podanych przez nauczyciela na początku roku szkolnego.

Za realizację tych wymagań uczeń otrzymuje ocenę.

Sposobami sprawdzania osiągnięć edukacyjnych uczniów są:

- sprawdzian ustny
- sprawdzian pisemny
- sprawdzian praktyczny
- obserwacja czynności ucznia
- analiza wytworów uczniowskich
- pomiar dydaktyczny (testy)
- uczestnictwo w konkursie przedmiotowym

Uczeń otrzymuje również ocenę za prowadzenie dokumentacji w czasie zajęć.

Wpływ na wysokość oceny mają następujące kryteria wartościujące: samodzielność, poprawność, kompletność i czas wykonania zadania.

Warunki i tryb uzyskania wyższej niż przewidywana roczna (semestralna) ocena klasyfikacyjna reguluje załącznik nr 5 do Statutu Szkoły.

Dla uczniów posiadających stosowne orzeczenia z poradni psychologicznej – pedagogicznej uwzględnia się zalecenia poradni określone w opinii np. do przedłużenia czasu wypowiedzi na sprawdzianach pisemnych oraz stosuje się indywidualną ocenę pracy tych uczniów uwzględniając ich możliwości oraz stopień stwierdzonej dysfunkcji lub niepełnosprawności.

Opracował: Marek Pawłowski